

14. nedelja med letom Nedelja mož in fantov Ciril in Metod 05. 07. 2015	Ob 7.00 uri za vse žive in pokojne farane Ob 10.00 uri sklep oratorija in maša za + žpk. Stanka Kompareta (obl.)
Ponedeljek, 6. 07. 2015 Marija Goretti, dev., muč	Ob 19.00 za + Marijo Košir (8. dan)
Torek, 7. 07. 2015 Vilibald, škof	Ob 7.00 za + Vido (obl.) in Albina Brgleza Ob 19.00 za + Amalijo Krajnc, Miha Močnika in sorodnike
Sreda, 08. 07. 2015 Kilijan, škof, muč. 1. dan tridnevnice	Ob 19.00 za + Antona Zajka (740) Ob 19.00 za + Malčo Božič in + Zorkove
Četrtek, 09. 07. 2015 Veronika Giuliani, red. 2. dan tridnevnice	Ob 19.00 za + Ivana Lugariča (obl.) Ob 19.00 za + Vido Školc (obl.)
Petek 10. 07. 2015 Amalija, redovnica 3. dan tridnevnice	Ob 19.00 za + Leopolda Brumeca (obl.) in sorodnike Ob 19.00 za + Franca Skrbinška (1047)
Sobota 11. 07. 2015 Benedikt, opat	Ob 07.00 za vse + Kavčove iz Prihove Ob 18.00 uri sprejem novomašnika in večernice
15. nedelja med letom NOVA MAŠA 12. 07. 2015	Ob 7.00 uri za vse žive in pokojne farane Ob 10.00 uri za + Antona in starše Leskovar Ob 10.00 uri v zahvalo za vse dobrotnike

1. Danes sklepamo najpomembnejši teden pastoralnega leta, to je **teden oratorija za otroke in mladino**. Mladi so se vsak dan navduševali za

Kristusa ob čudovitem zgledu sv. Dominika Savia, katerega moto življenja je bil: **Hočem postati svet!** To naj bo moto tudi slehernega izmed nas. Iskren boglonaj naši skrbni mladini, ki se je ves teden žrtvovala za otroke, jih navduševala in jim kazala pot h Kristusu.

Posebej pa gre zahvala voditeljicama oratorija Klavdiji Ozimič in Urški Pučnik in vsem ostalim mladincem, Mirjani in Francki za delo v kuhinji, županu oz. Občini Oplotnica za kritje stroškov hrane za otroke, vsem sponzorjem oratorija in vsem, ki ste nam prinesli še kakšno hrano ali nam pomagali pri izvedbi oratorija. Iskren boglonaj!

2. V preteklih mesecih smo veliko delali na preurejanju gospodarskega posloja za pastoralne namene. Četudi ostajajo ogromni računi še

neplačani in se vam priporočam za vaš dar, bomo v prihodnjem tednu osredinjeni predvsem na **duhovno pripravo na novo mašo Andreja Lažeta**. Tako bomo v sredo začeli s tridnevnicco. Vsak večer bo slovesna sv. maša z nagovorom: v sredo bo bogoslužje vodil dr. Stanislav Zver iz Bogojine; četrtek: naddekan Franc Brglez iz Slov. Bistrice in petek: rojak Peter Pučnik iz Rakovnika. Ker smo letos veliko delali na materialnem področju je toliko pomembnejše, da se sedaj toliko bolj osredinimo na duhovni pomen našega poslanstva, **da poglobimo vero in pripadnost drug drugemu, h Kristusu in Cerkvi**. Nova maša ni ljudski običaj, ampak »Bog-o-služje«, češčenje Boga in zato čas poglobitve naše vere in zahvale za neizmerno dobroto, ki nam jo Bog izkazuje po daru duhovništva. Zato ste **vsi vabljeni vsak večer k bogoslužju**, v soboto pa ob 18.00 uri (in ne 19.00 uri) **k sprejemu novomašnika Andreja Lažeta**. Novomašnika bomo pričakali pred cerkvijo. V nedeljo zjutraj pa ste najprej vabljeni **k slovesu novomašnika od domače hiše**, ki bo ob 8. uri na Vrholah, nato pa ob 10.00 uri **k slovesni novi maši v župnijski cerkvi**. Drugi dan, to je v ponedeljek pa bo **ponovitev nove maše v cerkvi sv. Jošta** in sicer ob 17.00 uri, kjer bomo zapeli litanije Srca Jezusovega.

3. Ministrante in ministrantke prosim, da se v petek po večerni maši zberemo v cerkvi in se pripravimo na nedeljsko bogoslužje.
4. Iskrena hvala za vse darove za kuhinjo, še posebej pa zahvala za dar 1853,- eur za odplačilo dolgov in sicer: družni Pliberšek (Žužman), Francu in Marjani Flis (Erjavčevi), Roziki Kobale, Janezu in Branki Pučnik (Kodrač), družini Rebernak, Gosnik, Rorič in Skrbinšek, Alojzu Pučniku, Matildi Vengust, Antonu Juhartu, Mariji Juhart, Ivu in Dragici Rebernik, Milici Pliberšek, Elizabeti Kumer in dvema neimenovanima darovalcema. Iskren boglonaj za dragocen dar! Iskrena hvala tudi gospe Enki Zajko, ki nam je sešila nove prte za oltar ter Oto Listu za novo stalažo za kadilnico in čolniček.
5. Popoldan ob 17. uri ste vabljeni na **koncert** k Sv. Joštu. Gostje koncerta so: Moški pevski zbor KUD France Prešeren iz Vojnika. Vabljeni

Razpored bralcev Božje Besede

14. nedelja med letom Nedelja mož in fantov 05.07.2015	7.00 1. berilo: Albin Pučnik 2. berilo: Jože Pliberšek	10.00 1. berilo: Samo Pučnik 2. berilo: Pavlica Pučnik
NOVA MAŠA Dekliška nedelja 12.07.2015	7.00 1. berilo: 2. berilo:	10.00 1. berilo: izbrani 2. berilo: izbrani

16. nedelja med letom
Otroška nedelja
19.07.2015

7.00
1. berilo: Mira Rubin
2. berilo: Martin Juhart

10.00
OTROCI

Svetnik tedna – Sveta Mohor in Fortunat

Sv. Mohor in Fortunat sta bila do leta 1961 glavna zavetnika ljubljanske škofije, pri nas pa jima je posvečenih kar sedem župnijskih in 21 podružničnih cerkva, pa tudi najstarejša knjižna založba nosi njuno ime (Mohorjeva družba). Zgodovinska dejstva postavljajo sv. Mohorja na ozemlje današnjega Beograda (Singidun), kjer je bil škofov lektor (nižji klerik). Pred preganjalci je leta 303 bežal v Sirmium in tam pretrpel mučeniško smrt, najverjetneje na isti dan, 23. avgusta, kot sirmijski diakon Fortunat. Kasneje, ko so njune relikvije prenesli v Oglej, se je zapis o njunem mučeništvu izgubil in nastale so legende, ki jih je v 6. stoletju zapisal Pavel Diakon. Kaj pravi? Sveti Mohor, ugledni oglejski meščan, se je leta 46 pridružil apostolu Marku, ki je v Ogleju oznanjal Kristusa. Marko ga je vzel s seboj v Rim in ga izbral za svojega naslednika. V Rimu ga je sv. Peter posvetil za prvega oglejskega škofa. V osemnajstih letih, kolikor je vodil škofijo, je Oglej napredoval ne samo gospodarsko, ampak tudi versko. Desna roka pri njegovem misijonskem delu je bil diakon, sv. Fortunat. Leta 64 je v Rimu nastopilo krvavo obdobje Neronovega preganjanja kristjanov, umrla sta sv. Peter in Pavel, v Ogleju pa je cesarski namestnik Sebastes dal prijeti sv. Mohorja. Mučil ga je z bikovkami, natezalnico, železnimi ostmi in plamenicami, a mu ni mogel priti do živega. Ker se je zbal nemira, ga je dal zapreti v ozko, temno ječo. Takoj je sredi ječe zasvetila čudežna svetloba in zavel prijeten vonj, svetemu Mohorju pa so se čudežno zacelile vse rane. Poslej so se čudeži kar vrstili: najbolj znana sta ozdravljenje božjastnega sina oglejskega plemenitaša Gregorija ter slepe gospe Aleksandre. Cesarski namestnik je zato kmalu dal zapreti še Fortunata, a čudeži in spreobrnjenja kljub temu niso ponehali, bilo jih je vedno več. V strahu, da se o tej nenavadno hitri rasti krščanstva ne bi izvedelo po cesarstvu, je dal namestnik Sebastes neke temne noči oba v ječi obglaviti.

Zavetnika: Ogleja, drugotna zavetnika ljubljanske nadškofije, Mohorjeve družbe v Celju, Celovcu in Gorici.

Upodobitve: Upodablja ju skupaj, največkrat kot priprošnjika; sv. Mohor je upodobljen kot škof v ornatu, sv. Fortunat pa kot diakon, v dalmatiki (diakonskem oblačilu). Oba držita v rokah palmovo vejico, simbol mučenišтва.

Godujeta: Na dan prenosa relikvij v Oglej, 12. julija, v Djakovu pa 23. avgusta, na dan, ko naj bi pretrpela mučeništvo.

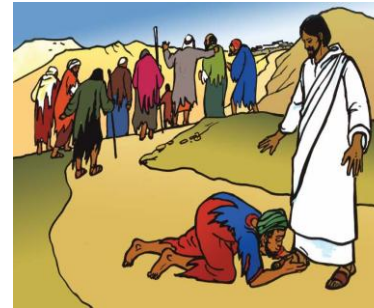
ŽUPNIJSKI LIST "SONČNE PRIHOVE"

ŽUPNIJE VNEBOVZETJA

BL. DEVICE MARIJE.

14. nedelja med letom Nedelja mož in fantov

Tridnevnic pred novo mašo 05. 07. 2015 - 12. 07. 2015

Papež Frančišek: Edinost je pomembnejša od spora! Spora ne smemo prezreti ali olepšati. Če se zapletemo vanj, izgubimo razgled, naša obzorja se zmanjšajo, in resničnost sama se razdrobi. Če vztrajamo v valovanju sporov, izgubimo smisel za globoko edinost resničnosti. Če nastopi spor, nekateri samo opazujejo in nadaljujejo, kakor da se ne bi nič zgodilo. Drugi se tako zapletejo v spor, da postanejo njegovi ujetniki, izgubijo svoje obzorje, svojo zbežanost in nezadovoljstvo prenašajo na druge. S tem je edinost nemogoča. Obstaja pa še tretja možnost, ki je najboljša pot za soočenje s sporom. To je pripravljenost spoprijeti se z njim, ga rešiti in napraviti za izhodišče novega odnosa. »Blagor tistim, ki delajo za mir« (Mt 5,9). V ta namen se je potrebno sklicevati na načelo, ki je nujno za graditev družbenega prijateljstva, in se glasi: edinost je nad sporom. Solidarnost, pojmovana v njenem najglobljem in najbolj izzivalnem smislu, postane način pisanja zgodovine v živem okolju, kjer spori, napetosti in nasprotja lahko vodijo k mnogovrstni edinosti, ki poraja novo življenje. To merilo iz evangelija nas spominja, da je Jezus vse zedinil v sebi: nebesa in zemljo, Boga in človeka, čas in večnost, meso in duha, osebo in družbo. Značilnost te edinosti in sprave vseh stvari v njem je mir. Kristus »je naš mir« (Ef 2,14). Mir je mogoč, ker je Gospod premagal svet in njegovo nenehno napetost. Gospod je »vzpostavil mir s krvjo svojega križa« (Kol 1,29). Če si natančno ogledamo ta svetopisemska besedila, moramo ugotoviti naslednje: prvo območje, kjer smo poklicani uresničiti to pomiritev v različnosti, je naša lastna notranjost, naše življenje, ki ga vedno ogroža dialektična razdrobljenost. Različnost je lepa, če je voljna stalno vstopati v proces sprave, in skleniti celo nekakšno kulturno pogodbo, ki vodi k »spravljeni različnosti« (Frančišek, *Veselje evangelija* št. 226-230).

